

Μαρία Δρανδάκη- παραγωγός

Σύντομο Βιογραφικό

Η Μαρία Δρανδάκη ίδρυσε τη Homemade Films το 2009. Από το 2009 μέχρι σήμερα, με σταθερή αγάπη και προτίμηση στο τολμηρό, ανανεωτικό σινεμά, υπήρξε παραγωγός ή συμπαραγωγός σε σειρά επιτυχημένων ταινιών μικρού και μεγάλου μήκους, που συμμετείχαν και κέρδισαν βραβεία σε πολλά διεθνή φεστιβάλ (Κάννες, Βερολίνο, Βενετία, Λοκάρνο, Τορόντο, Ρότερνταμ, IDFA, Ευρωπαϊκά Βραβεία Κινηματογράφου, BAFTA, Palm Springs, κ.α.), και προβλήθηκαν σε κινηματογραφικές αίθουσες, τηλεοπτικούς σταθμούς και πλατφόρμες σε ολόκληρο τον κόσμο.

Συμμετέχει επίσης ως ειδικός σε θέματα κινηματογραφικής παραγωγής και συμπαραγωγών σε εργαστήρια, κινηματογραφικές εκδηλώσεις και σεμινάρια.

Είναι μέλος των δικτύων παραγωγών EAVE και ACE.

Πώς ασχοληθήκατε με τον χώρο του κινηματογράφου και ειδικά της παραγωγής;

Στο πρακτικό κομμάτι της παραγωγής με “οδήγησαν” πέρα από την αγάπη μου για το σινεμά, δύο άνθρωποι κλειδιά: ο Δήμος Αβδελιώδης, ο οποίος δίδασκε ένα εργαστήριο στο Πάντειο Πανεπιστήμιο όπου κάναμε ταινίες μικρού μήκους και η φίλη και συμφοιτήτρια στο Πάντειο, Αφροδίτη Νικολαΐδου, η οποία παράλληλα σπούδαζε στη σχολή Σταυράκου σκηνοθεσία.

Στον χώρο αυτό στην Ελλάδα υπάρχουν πολλές γυναίκες που δραστηριοποιούνται στον στην παραγωγή;

Ναι τα τελευταία χρόνια ολοένα και περισσότερες.

Σε τι βαθμό και πώς εκφράζεται κατά την γνώμη σας και σύμφωνα με τις εμπειρίες σας οι διακρίσεις με βάση το φύλο στο συγκεκριμένο επάγγελμα; Ήταν κάτι που βιώσατε/παρατηρήσατε που θα μπορούσατε να μοιραστείτε μαζί μας;

Ναι υπάρχουν διακρίσεις με βάση το φύλο κυρίως σε ότι αφορά τη διαχείριση μεγάλων χρηματικών ποσών, τη διαπραγμάτευση συμφωνιών και τη διοίκηση ενός συνεργείου που απαιτεί μια ταινία. Στην Ελλάδα ωστόσο υπάρχουν τόσα αλλά μεγάλα προβλήματα στον κινηματογραφικό χώρο (έλλειψη πηγών χρηματοδότησης, & σταθερής κινηματογραφικής πολιτικής, συνεχώς μεταβαλλόμενο επιχειρηματικό τοπίο, κλπ) που αναγκαστικά το θέμα των διακρίσεων με βάση το φύλο περνά σε δεύτερη μοίρα πολλές φορές.

"Η συζήτηση για το 50/50 θεωρώ ότι είναι πολύ χρήσιμη και σημαντική γιατί θέτει βασικά ερωτήματα στον τρόπο που γίνεται η χρηματοδότηση, παραγωγή και επιλογή των ταινιών σε φεστιβάλ. Ωστόσο, όπως οποιαδήποτε τέτοιου τύπου συζήτηση, είναι σημαντικό να είναι ευέλικτη, ανοιχτή και να γίνεται με ελευθερία. Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να ανοίξει αυτός ο προβληματισμός και στην Ελλάδα με αυτόν τον τρόπο."

Τι συμβουλή θα δίνατε σε μια νέα παραγωγό που θέλει να δραστηριοποιηθεί στον χώρο;

Να έχει θάρρος, πάθος και αγάπη γι' αυτό που κάνει, υπομονή και γερό στομάχι!

Στις ταινίες που έχετε δουλέψει μέχρι τώρα έχετε δει μέσα στα χρόνια να αυξάνεται ο αριθμός των γυναικών σε πόστα πίσω από την κάμερα;

Σχετικά ναι, αλλά σε μη παραδοσιακά πόστα όπως κάμερα, ήχος κλπ με αργούς ρυθμούς

Σε πολλές χώρες τα τελευταία χρόνια γίνεται μια προσπάθεια να εφαρμοστεί το μέτρο του 50/50 όσον αφορά την συμμετοχή των γυναικών στην παραγωγή ταινιών αλλά και στα προγράμματα των διεθνών φεστιβάλ κλπ, στην Ελλάδα μέχρι στιγμής δεν έχει υπάρξει μια τέτοια πρωτοβουλία σε θεσμικό επίπεδο. Είναι κάτι που θα θέλατε, που ίσως συζητάτε και με άλλους ανθρώπους που δουλεύουν στον χώρο ή θεωρείται ότι δεν έχει ακόμα ανοίξει καν η συζήτηση;

Η συζήτηση για το 50/50 θεωρώ ότι είναι πολύ χρήσιμη και σημαντική γιατί θέτει βασικά ερωτήματα στον τρόπο που γίνεται η χρηματοδότηση, παραγωγή και επιλογή των ταινιών σε φεστιβάλ. Ωστόσο, όπως οποιαδήποτε τέτοιου τύπου συζήτηση, είναι σημαντικό να

είναι ευέλικτη, ανοιχτή και να γίνεται με ελευθερία. Θεωρώ ότι είναι απαραίτητο να ανοίξει αυτός ο προβληματισμός και στην Ελλάδα με αυτόν τον τρόπο.

Τι ελπίζετε να αλλάξει προς το καλύτερο στον ελληνικό κινηματογράφο την επόμενη 5ετία;

Να υπάρχει μεγαλύτερη σταθερότητα, περισσότερη φροντίδα και μέριμνα από την πολιτεία, περισσότερη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και φυσικά περισσότερες γυναίκες σε μη αναμενόμενα πόστα

Μπορείτε να μας πείτε πάνω σε τι δουλεύετε τώρα;

Δουλεύω με μια σειρά από σκηνοθέτες από πρωτοεμφανιζόμενους έως πολύ έμπειρους πλέον, άντρες και γυναίκες, σε μια πλειάδα από πολύ διαφορετικές ταινίες, από μικρού έως μεγάλου μήκους, μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ και υβριδικές.

Τέλος, μπορείτε να μας πείτε ποιες γυναίκες σας έχουν εμπνεύσει εσάς στον κινηματογράφο;

Έμπνευση αντλώ κυρίως από κοντινούς μου ανθρώπους – τη μαμά μου, φίλες συνεργάτιδες παραγωγούς όπως η Ellen Havenith από την Ολλανδία & η Julie Paratian από τη Γαλλία, τη β. σκηνοθέτη και φίλη Κατερίνα Μπαρμπατσάλου, τις συνεργάτιδες ηθοποιούς Μαρίσσα Τριανταφυλλίδου και Αγγελική Παπούλια, τη σεναριογράφο και ηθοποιό Γιούλα Μπούνταλη, τις σκηνοθέτιδες Ελίνα Ψύκου και Κωνσταντίνα Κοτζαμάνη και τελευταίως από τη λίγων μηνών κόρη μου.

Γυναίκες που εκτιμώ από μακριά στον κινηματογράφο είναι πολλές: θα αναφέρω ως παραδείγματα την Christine Vachon, την Megan Ellison και την Janine Jackowski στον χώρο της παραγωγής, την Αθηνά Ραχήλ Τσαγγάρη στον χώρο της σκηνοθεσίας και της παραγωγής, την Andrea Arnold και την Kelly Reichardt στον χώρο της σκηνοθεσίας,